

hr. Frank Jensens kritik af frit valg på ældreområdet.

Så siger hr. Frank Jensen, at frit valg kun er for de stærkeste. Jamen hvad var det, der var tilfældet, før denne regering fik indført frit valg på sygehusområdet? Det var jo, at de eneste, der havde frit valg på sygehusområdet, var dem, der havde penge nok.

For Socialdemokratiet var det så vigtigt at bekæmpe det frie valg, at man overlod det frie valg til kun at være for dem, der havde tegnebogen i orden. Nu har vi indført et socialt retfærdigt frit valg, ved at pengene følger patienten, således at enhver har råd til det frie valg.

Det er det socialt retfærdige frie valg, hvor Socialdemokratiet stod for et socialt uretfærdigt frit valg. Det er nok derfor, at formanden for Forbundet af Offentligt Ansatte i sin 1. maj-tale sagde om Socialdemokratiet og bevægelsen i det hele taget: Vi har sovet i timen, når det handler om den enkeltes muligheder for at øve direkte indflydelse på egne forhold. Faktisk har vi tilladt det borgerlige Danmark nærmest at tage patent på det frihedsbegreb, som var helt centralt ved fagbevægelsens stiftelse.

Det sagde formanden for Forbundet af Offentligt Ansatte som en karakteristisk af Socialdemokratiets og fagbevægelsens holdning til frit valg. Det er da tankevækkende.

Hr. Frank Jensen var også inde på spørgsmålet om ledigheden. Der kan jeg forsikre, at det er et spørgsmål, som regeringen tager dybt alvorligt. Men det er jo en falsk melodi, hr. Frank Jensen og andre prøver at spille, når de siger, at så kom der en ny regering og så begyndte ledigheden at stige, som om det er den nye regerings skyld, at ledigheden er begyndt at stige.

Hvad er kendsgerningen? Kendsgerningen er, at i de år, hvor Socialdemokratiet havde regeringsansvaret, var partiet begunstiget af en meget kraftig økonomisk vækst i udlandet. F.eks. kan jeg sige, at i årene fra 1998 til 2000 steg eksportmarkederne næsten 10 pct. om året. Nu er vi nede på, at de kun stiger med omkring 1 pct. om året. Det er da klart, at det gøre en forskel. Det gør virkelig en forskel. Man kan sige, at Socialdemokratiet var begunstiget af sådan en fætter Højben-effekt, hvor vi altså skal kæmpe op ad bakke med sløje konjunkturer i udlandet.

Det er så også grunden til, at regeringen som en midlertidig indsats har foreslået at fremrykke byggeri og anlæg til i år, men Socialdemokratiet synes, at det er for lidt. Der vil jeg så bare minde om, at der er mange, mange kyndige, der adva-

rer imod at lave en kraftig lempelse af finanspolitikken. Det gælder OECD, det gælder vismændene, det gælder Nationalbanken. Og som om de autoriteter ikke skulle være nok, må jeg altså minde om, hvis det kan gøre indtryk på Socialdemokratiet, at også den radikale leder, fru Marianne Jelved, har kaldt Socialdemokratiets forslag for overbudspolitik.

Jeg citerer fra Politiken den 28. maj, hvor fru Jelved siger: »Jeg kan simpelt hen ikke have respekt for den overbudspolitik.« Det siger fru Marianne Jelved. Så hvis ikke OECD og vismændene og Nationalbanken er nok, burde fru Jelved da kunne gøre indtryk på hr. Lykketoft og Socialdemokratiet. Det er da før sket.

Kl. 19.50

Så påstår hr. Frank Jensen, at vi foretager kraftige nedskæringer. Det er altså det, som fru Jelved kalder at pengene fosser ud af statskassen. Jeg vil bare minde hr. Frank Jensen om, at der ikke er tale om kraftige nedskæringer. Tværtimod er der tale om, at det offentlige forbrug vokser. Det vokser med 0,7 pct. om året. Antallet af offentligt ansatte vokser. Der blev 10.000 flere offentligt ansatte i 2002, der bliver såmænd 3.000 flere i 2003, og der forventes 3.000 flere i 2004.

Det er ikke nedskæringer, det er altså vækst, men det er vækst inden for forsvarlige økonomiske rammer.

Fru Marianne Jelved talte om, at regeringen er i gang med velfærdssamfundets ophørsudsalg, og fru Marianne Jelved henviste her til, at overskuddet på de offentlige finanser falder. Nu er der jo ikke noget mærkeligt i, at når konjunkturerne bliver lidt sløjere, kan der være en tendens til, at så kommer der lidt færre penge ind i kassen, og der ryger lidt flere ud. Men der er stadig væk overskud på de offentlige finanser. Der er jo ikke noget mystisk i det.

Men jeg vil bare lige gøre opmærksom på, hvad der er realiteterne om den her sag. Realiteterne er, at der er to forklaringer på, at overskuddet er blevet noget mindre.

Den ene forklaring er rent teknisk. Det er, at regeringen har forvandlet Den Særlige Pensionsopsparring fra at være en skat til at være en opsparing, og rent bogholderimæssigt går det fra overskuddet, og så ser det ud, som om overskuddet bliver mindre, men i realiteten er det de samme penge, der kommer ind. Det er noget teknisk.

Den anden del af forklaringen er selvfølgelig, at konjunkturerne er sløjere.